

4. Bibliographie der Schriften

Testamentum Novum <griech.>

Francke, August Hermann

Halle, 1710

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· ἔγω γράφω. σημάδι εἰς καθ' ἐπιστολὴν· ἔτι
γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
Αμήν.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεῖ ὅλης σας. Ἀ-
μήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευ-
τέρῃ ἐγγράφῃ ἀπὸ Ἀθηνῶν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς
 δεύτερα ἐγγράφη ἀπὸ τοῦ Ἀθή-
 ναιου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κ:Φ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἐλπίδι ἡμῶν,

ΠΑΥΛΟΣ ἀποστολὴ τῇ
 Ἰησοῦ Χριστῇ καὶ πᾶσι τοῖς
 ἁγίοις τῇ Θεῷ πατρί μετὰ
 Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλπίδι
 μας.

2 Τιμοθέα νησιῶ τέκνω ἐν
πίσει, χάρις, ἔλεος, εὐλογία
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χρι-
στοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

2 Εἰς τὴν Τιμόθεον τὸ
ζήσιον τέκνον εἰς τὴν πίσιν,
ἀς εἶναι χάρις, ἐλεῶ, ἐ-
ρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς
μας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου μας.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε
 ὡς οὐκ εἶναι ἐν Ἐφέσῳ, πορεύο-
 μη· εἰς Μακεδονίαν, ἵνα
 παραγγείλῃς ὑπὸ μὴ ἐπιδι-
 δασκαλεῖν·

3 Καὶ ὥς ἐλθὼν πηλυναντας
εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ ἐπα-
ρχήλαστο, καὶ ἀποστείλης εἰς
τὴν Ἑφσον, (ἐξ ἧς παρεκα-
λῶ,) καὶ περὶ αὐτοῦ ἀποστεί-
λῃς διδάσκουσαν διὰ φόρας
διδασκαίᾱς.

4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις
καὶ ἡγεαλογίαις ἀπεργάτοις,
αἱ

4 Μη γὰρ ἔχωμε τὴν νοῦν
της εἰς μύθους καὶ φησεολογίας
αἱ ὁποίας ἐν ἔχωμε τέλος,
Pp 2 αἱ

αἱ ἄλλες ζητήσεις παρέχουσιν μάλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεῷ τὸ ἐν πίστει.

αἱ ὁποῖαις δίδουσι τοῖς ἑαυτοῦ φιλοεικίαις, παρὰ οἰκοδομίαν Θεοῦ ὅπου εἶναι εἰς τὴν πίσιν.

5 Τὸ δὲ τέλος τὸ παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καρτερίας, καὶ Σωτηρίας ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου.

5 Καὶ τὸ τέλος τὸ παραγγελίας εἶναι ἀγάπη διὰ καρτερίας καὶ ἀπὸ Σωτηρίας ἀγαθῆς, καὶ διὰ τὴν πίσιν ὅτι δὲν εἶναι πλῆσιν.

6 Ὡς πνεύματα ἀσκήσαντες, ἐξέρχονται εἰς ματαιολογίαν.

6 Ἀπὸ τῶν ὁποῖα μερῶν ἔχοντας νὰ ξεπέσωμι, ἐγίγινον εἰς ματαιολογίαν.

7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, μὴ νοοῦντες μήτε ἀλέγχειν, μήτε τοῖς ἱγίων διαβεβαιωῦνται.

7 Θέλοντες νὰ εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, καὶ μὴ προκρίναι μὴ δὲ ἐκεῖνα ὅπου λέγουσι, μὴ δὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βεβαιώουσι.

8 Οἰδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, εἰς ὃς αὐτῷ νομίμως χρεῖται.

8 Καὶ ἰδούμεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλός, ἀν καίνως τὸ μετὰ χρεῖται νομίμως.

9 Εἰδὼς τὸτο, ὅτι δικαίως νόμος ἐκείναι, αἰνέοις καὶ ἀνυποκρίτως, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνόμοις καὶ βεβηλοῖς, πατράταις καὶ μητρὶσιν, ἀνδραφονοῖς,

9 Ἰδούμεν τὸτο, ὅτι εἰς τὸ δικαίως νόμος δὲ ἐβλήθη, ἀμὴν διὰ τὸς ἀνόμους καὶ ἀνυποκρίτως, καὶ ἀσεβεῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀνόμοις καὶ ματαιολογίας, καὶ πατὴρδράταις καὶ μητρὶσιν, καὶ ἀνδραφονοῖς,

10 Πόρνοις, δροσνοκίταις, ἀνθρωποκλέταις, ψεύταις, ἐπιπόρνοις, καὶ ἐν ἑτέρῳ τῇ ὑμῶν ἐκδοχῇ διδασκαλίᾳ ἀνέκεινται.

10 Πόρνοις, δροσνοκίταις, ἀνθρωποκλέταις, ψεύταις, ἐκείνοις ὅτι ἐμάνυσαν ψόμας, καὶ εἰς ἡπότες ἄλλων εἶναι ἐκείνους εἰς τὴν ὑμῶν ἐκδοχῇ διδασκαλίαν.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ.

ὁ ἐπισυνῆλθε ἐγώ.

τὸ ὁποῖον ἔνεμπιστεύθηκα ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὃν πίσυν με ἡγήσατο, ἡμέτερον εἰς ἀλκοῖαν.

12 Καὶ δὲ χάρις τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὅπου με ἐδυναμώσεν, ὃν με ἐλογίσατο πιστὸν, ἐσῶζοντάς με εἰς ὑπαρεσίαν.

13 Τὸν παρῶτα ὃν ἡ βλάβη φημι καὶ διώκων καὶ ὑβρίζων· ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπίστῳ.

13 Ἐνδία ὁ πᾶς ἡμῶν παρῶτα βλάβη φημι καὶ διώκων καὶ ὑβρίζων· ἀλλὰ ἐσυμπαισθήθηκα, ὅτι μὴ γνωρίζωντας ἐκαμαρῶντας εἰς τὴν ἀπίσταν.

14 Ὑπερπελόνουσε ὃ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας με πίσιν καὶ ἀγάπῃ ὅπου εἶναι εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὑπερεπερίσσει.

15 Πίστις ὁ λόγος, καὶ πάσης δόξης ἁγίων, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοῦς σώσει, ὃν παρῶτος εἰμι ἐγώ.

15 Ὁ λόγος εἶναι πίστις, καὶ ἁγίων καὶ δόξης διδομένης, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον γὰρ σώσει τοὺς ἀμαρτωλοῦς, διὰ τοὺς ὁποῖους εἰμαι ἐγὼ ὁ παρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ παρῶτα ἐνδείξῃ Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πίστιν μακαροθυμίαν, ὡς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐσυμπαισθήθηκα, διὰ γὰρ δείξῃ εἰς ἐνδία παρῶτα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅλον τε τὴν μακαροθυμίαν, διὰ παρόδῳμα ἐνδείκων ὅπου ἐμέλασι γὰρ πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Τῷ ὃ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφ᾽ ἧς, ἀράτω, μόνῳ σοφῷ Θεῷ ἡμῇ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

17 Καὶ αἰς εἶναι πᾶσι καὶ δόξα εἰς τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων τῷ ἀφ᾽ ἧς, τῷ ἀράτῃ, τῷ μόνῳ σοφῷ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

18 Ταῦτ' ἐν τῇ παραγγελίᾳ

18 Ἐτέτ' ἐν τῇ παραγγελίᾳ

Pp 3

γελίαν

λίαν παραστήμαί σοι, τέκνον
Τιμόθεε, καὶ ταῖς παροχέουσας
ἐπί σε παρηγορίας, ἵνα σφαλῇ
ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν σφαιρίαν,

γελίαν ὡς παρακατεθήκη σου
ἀφ' ἡμῶν, ὃ τέκνον Τιμόθεε, καὶ
ταῖς παροχέουσαις ὅπως ἐσθλὴν
καὶ ἀσπίδα λαβὴν ἐπέναι, λαβὴν
να σφαιρίσῃς σου εἰς αὐταῖς
τὴν καλὴν σφαιρίαν,

19 Ἐχων πίσιν καὶ ἀγαθὴν
συνείδησιν, ἣν ἴνες ἀποστό-
λοι, καθὼς τὴν πίσιν ἐναντιώ-
σαν

19 Ἐχοντας καὶ πίσιν καὶ
ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὅποιον
ἔσονται να τὴν ἀποδιώξου με-
ρικοὶ, κατασκευασθέντες καὶ
ἐχάσαν τὴν πίσιν.

20 Ὡς ἐπὶ Ὑμνῶν καὶ
Ἀλεξανδρῶν ἧς παρέδωκα τῷ
Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ
βλασφημεῖν.

20 Ἀπὸ τῶν ἑσώτερων ἐπὶ
ὁ Ὑμνῶν καὶ ὁ Ἀλεξάνδρος,
τῶν ὁποίους τῶν ἐπιτεταγμένων εἰς
τὸ Σατανᾷ, διὰ τοῦ παιδευθῶσι
να μὴ βλασφημοῦν.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ οὖν παῖδας πάν-
των ποιεῖν ὅσα δεήσεις, παρ-
ουσίας, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας
ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων

Παρακαλῶ λοιπὸν παῖδας
λαβὼν ὅλα, να κάμνεται
δεήσεις, παροχές, παρ-
ουσίες, εὐχαριστίας, διὰ
ὅλους τῶν ἀνθρώπων

2 Ὑπὲρ βασιλείων καὶ πάν-
των πῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων
ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχον βίον δια-
γώμῃ ἐν πίστι εὐσεβείᾳ καὶ
σεμνότητι

2 Διὰ τῶν βασιλείων, καὶ διὰ
ὅλους ὅπως εἶναι εἰς ζωὴν ἀγα-
θὴν καὶ ἡσύχον, με καὶ εὐσε-
βείαν καὶ σεμνότητά.

3 Τοῦτο ἥ καλὸν καὶ ἀπο-
δεχθῶν ἐν ὧν τοῖς ἡμῶν
Θεῷ

3 Διὰ τὸ εἶναι καλὸν καὶ
εὐάρεστον ὁμοιωθῆναι εἰς τὸ σωτῆ-
ρα μας Θεόν.

4 Ὅς πάντας ἀνθρώπους
θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν.

4 Ὅ ὅποιοι θέλει ὅλους
τῶν ἀνθρώπων να σωθῶσι, καὶ
να ἔλθου εἰς τὴν ἀκριβογνώ-
ρισιν τῆς ἀληθείας.

5 Εἰς τὸ Θεός, εἰς καὶ με-
σίτης

5 Διὰ τὸ εἶναι ὁ Θεός
εἰς

σῆς Θεῷ καὶ ἀνθρώπων, ἀν-
θρώπου· Χριστός Ἰησοῦς·

6 Ὁ δὲς ἐαυτὸν ἀνίλυτον
ὑπὲρ πάντων, ὅς μαρτύριον
καρδίας ἰδίους.

7 Εἰς ὃ ἐτέθλω ἐγὼ κήρυξ καὶ
δοξολογῶ, (ἀλήθειαν λέγω ἐν
Χριστῷ, ὃ ψευδομαι) διδάσκα-
λῶν ἐθνῶν ἐν πίστει ἐς ἀληθείαν.

8 Βέλομαι οὖν περὶ σέθεν
τὴς ἀνδρείας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐ-
παίσαντας ὅσους χεῖρας χωρὶς
ὀργῆς καὶ διβλοησμοῦ.

9 Ὡς οὖν καὶ καὶ τὰς γυ-
ναῖκας ἐν καὶ σοφίᾳ κοσμίᾳ, καὶ
ἀνδρῶν καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν
ἐαυτοῖς, μὴ ἐν πλεγμασίν, ἢ
χρυσῶν, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱμα-
τισμῶν πολυτελεῖ.

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναικῶν)
ἐπαγγελμοῖς ἡσυχάζειν)
ὅς ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαθη-
σέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ ὅς διδάσκειν
ὅσα ἐπιτρέπω, ὃς αὐτὴν
τεῖν ἀνδρῶς, ἀλλ' εἶναι, ἐν
ἡσυχίᾳ.

13 Ἀ. Ρ. 4

εἷας ἐν καὶ μεσότης Θεῷ καὶ
ἀνθρώπων, ἀνθρώπου· Ἰησοῦς
Χριστός.

6 Ὁ ὅποιος ἐδάκε ὅς λόγος
καὶ ἐξάρμασμα διὰ ὅλης ὅπης
εἶναι ἡ μαρτυρία εἰς καιρὸς
διωρισμένης.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας
ἐβλήθηκα ἐγὼ κήρυξ καὶ δοξολο-
γῶ, (ἀλήθειαν λέγω εἰς τὸν
Χριστὸν καὶ δὲν ψεύδομαι) διδά-
σκαλος, λέγω, τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν
πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀληθείαν.

8 Ὡς οὖν λοιπὸν νὰ περὶ σέ-
θεν οἱ ἀνδρες εἰς κάθε
τόπον, σιμάνοντες χεῖρας κα-
θαρὰ, χωρὶς ὀργῆς καὶ ἀμ-
φιβολίας.

9 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ
γυναῖκες νὰ σοφίσθωσι ὅς λόγος
καὶ σοφίᾳ ὅπης πρέπει· με-
τὰ ὀργὴν καὶ σωφροσύνην, ὅχι
με πλεγμασμοῖς, ἢ χρυσάφια,
ἢ μαργαριτάρια, ἢ με φορέ-
ματα πολυτέμνητα.

10 Ἀλλὰ ἀμέσως ἔργων
καλῶν (ὃ ὅποιος σοφισμὸς
πρέπει εἰς ταῖς γυναικαῖς
ὅπου ἔξισι, νὰ εἶναι ἡσυχάζει-
σιν).

11 Ἡ γυναῖκα με σωφρο-
νῆς μαθάνει, με κάθε ὑπο-
ταγῇ.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ τὴν
γυναῖκα νὰ διδάσκη, ὃς ὅτι νὰ
αὐτὴν τεύη τὸν ἀνδρα, ἀλλὰ (ὀρί-
ζω) νὰ ἡσυχάζη.

13 Διαβ.

13 Ἀδὰμ ᾧ παρωτος ἐπλά-
σθη, εἶπε Εὐα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὕτω ἠπατή-
θη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν
παρωδοῖσιν γέγονε.

15 Σωθήσετ' ὅτι διὰ τὸ τεκνο-
γονίας, εἰς μείνωσιν ἐν πίστει ἐ-
ἀγάπη ἐ ἀγασμοῦ μὲν σωφρο-
συνης.

13 Διατὴν ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη
παρωτος, ἀπὸ τῆς Εὐα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲ ἠπα-
τήθη, ἀμὴν ἡ γυνὴ αἰσθηθεῖσα
ἐν ἀπατηθῇ, ἐγένετο ἀφρο-
μὴ τὴν παρωδοῖσιν.

15 Ὅμως θέλει σωθῇ διὰ μέ-
σος τὸ τεκνογονίας, εἰς μείνωσιν
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ
ἀγασμόν με σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

Πῶς ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκο-
πῆς ὀρέγεται, καλῶς ἐργα-
σθήσεται.

2 Δεῖ ἔν τ' ἐπίσκοπον ἀνε-
πίλητον εἶναι, μιᾶς γυναίκος
ἀνδρᾶ, νηφάλων, σώφρωνος,
κρίσμιον, φιλόξενον, διδάκτι-
κόν·

3 Μὴ πάρεστιον, μὴ πολή-
κτιν, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλὰ
ἐπιεικῆ, ἀμαχόν, ἀφιλάργυ-
ρον·

4 Τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς προ-
σέλπον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑπο-
ταγῇ μὲν πάσης σεμνότητι·

5 (Εἰ δέ τις ἰδίῳ οἴκῳ προ-
σέλπει ὡς οἶδε, πῶς ἐκκλησίας
Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)·

6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυ-
φωθείς, εἰς κρίμα ἐμπίση τῷ
Διᾷβολῳ.

Ἀληθινὸς εἶναι ἐστὶν ὁ
λόγος· ἂν κατέας ὀρέ-
γεται ἐπισκοπῇ, καλῶς ἐργα-
σθήσεται.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν
ὁ ἐπίσκοπος· να εἶναι ἀκατη-
ρητος, μιᾶς γυναίκας ἀν-
δρᾶς, ἀρετῆς, σώφρωνος,
τακτικῆς, φιλόξενος, ἐπι-
διδάσκων·

3 Να μὴ εἶναι μεθύτης, να
μὴ εἶναι τετραγυμνῶς, να
μὴ ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη, ἀλλὰ
να εἶναι μέτριος, ἀμαχῶς,
να μὴ εἶναι φιλάργυρος·

4 Να κυβερνᾷ καλῶς τὸ ἰδι-
ὸν τε σπῆν, να ἔχη εἰς ὑπο-
ταγῇ τὰ παιδιὰ τε με κάθελο-
γῆς σεμνότητι·

5 Ἀμὴν ἂν κατέας δὲν ἰδοῖ-
ται να κυβερνήσῃ τὸ ἰδίον τε
σπῆν, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ
τῷ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ;

6 Καὶ να μὴ εἶναι νεοκα-
τήγητος, μήπως κενοδοξῶν-
τας πίστη εἰς τὸ κρίμα τῷ Διᾷ-
βόλῳ.

7 Δεῖ

7 Καὶ

7 Δὲ ἡ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῆς ἑξουσίας ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπίσῃ καὶ παγίδα τοῦ ἀφροσύνης.

8 Διακόνους ὡσαύτως σέμνους, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω πολλῶν ἀσχολοῦντας, μὴ ἀκαθάρτους.

9 Ἐχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ὃν κατὰ τὴν συνειδήσιν.

10 Καὶ ὅτι δοκιμαζέσθωσαν ὡς ἔστιν, εἰς ἀποκρίνωσαν, ἀνεγκλητὶ ὄντες.

11 Γυναικάς ὡσαύτως σέμνας, μὴ ἀφρόνους, ἠφραλέας, πιστὰς ἐν παντί.

12 Διακονοὶ ἔωσαν μιῶς γυναικὸς ἀνδρες, τέκνων καλῶς ἀσφαιδισμοὶ καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ ἥ καλῶς ἀποκονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν ὡς ποιοῦνται, καὶ πολλὰ παρήσιαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν ὡς σε ὅλιγον.

15 Ἐὰν ἡ βραβύων, ἵνα εἰδῇ πῶς δὲ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεται.

7 Καὶ κάμνει χρεῖα νὰ ἔχη καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ μὴ πῶς εἰς ὀνειδισμόν καὶ παγίδα τοῦ ἀφροσύνης.

8 Τὸν ὅμοιον τρόπον κάμνει χρεῖα νὰ εἶναι καὶ οἱ ἀποκρίνωται μὴς ἀξιοί, νὰ μὴ εἶναι διὰ τὸ ὡποῖο εἰς τὰς λόγους, νὰ μὴ ἔχον τὴν πίστιν εἰς πολὺ κρασί, νὰ μὴ ἀραπᾶσι κακὰ κέρδη.

9 Νὰ ἔχῃσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μετὰ κατὰ τὴν συνειδήσιν.

10 Καὶ ἔστωσαν ὡς δοκιμαζέσθωσαν, ἀπὸ τῆς ἀποκρίνωσαν, εἰάν εἶναι ἀκατήρητοι.

11 Τὸν ὅμοιον τρόπον πρέπει καὶ ταῖς γυναικαῖς τὰς νὰ εἶναι ἡφραλέαις, καὶ ὅχι νὰ ἀφρόνολοι, νὰ εἶναι ἐγκρατεῖς καὶ ἐμπιστοῦνται εἰς ὅλα.

12 Οἱ ἀποκονοὶ ὡς εἶναι μιᾶς γυναικάς ἀνδρες, νὰ κυβερνεῖσι καλῶς τοὺς παῖδας τὰς καὶ τὰς ἀσφαιδίας τὰς.

13 Διαὶ ἐκείνοις ὅτι ἀποκονήσαν καλῶς, ἀποκρίνεται καλὸν βαθμὸν εἰς τὸς λόγους τὰς, καὶ πολλὰ παρήσιαν εἰς τὴν πίστιν ὅτι εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἐστὶν σὺ γράφω, ἐλπίζοντας νὰ ἔλθω εἰς ἑσένα ὅλιγον.

15 Καὶ ἂν δέξῃσιν, διὰ νὰ εἰδῇς πῶς κάμνει χρεῖα νὰ συναναστρέφεται εἰς τὸ σωτηριᾶν.

φωτίζῃ, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ
ζῶντων, σὺλῃ καὶ ἰδρυαίωμα
τῆ ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογούμενος μέ-
ρα ἐπὶ τὸ ἑσπεσίαις μυστήριον
Θεοῦ ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδι-
καιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγ-
γέλοις, κηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη
ἐν δόξῃ.

Θεῷ, τὸ ὅπτιον εἶναι ἡ ἐκκλη-
σία τοῦ Θεοῦ ζῶντων, σὺλῃ
καὶ ἰδρυαίωμα τῆ ἀληθείας.

16 Καὶ κατ' ἀλήθειαν χωρίς
καμίας ἀνυπολόγιστον, μέγα εἶναι
τὸ μυστήριον τοῦ εσπεσίαις· ὁ Θε-
ὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα,
ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη
εἰς τοὺς ἀγγέλους, κηρύχθη εἰς
τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κό-
σμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ ὅτι πνεῦμα ῥητῶς λέγεις,
ὅτι ἐν ὑπέροϊς καιροῖς δόπα-
σάντων τὰς ψυχὰς τῆ πίστεως, ὡς ὁ
χρῶντες πνεύμασι πλάνοισι, καὶ
διδασκαλίαις δαμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδοδό-
γων, κεκαυτηριασμένων τῶν
ἰδίων συνείδησιν,

3 Κωλύόντων χαμεῖν, ἀπέ-
χεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἐπι-
σιν εἰς μετέληψαν μὲν εὐχαρι-
στίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι
τῶν ἀληθειῶν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ κα-
λόν, καὶ εὖ δὲν δόπιπλητον, μὲν
εὐχαριστίας λαμβανόμενον

5 Ἀχάρις τῷ λόγῳ
Θεοῦ καὶ ἐντευξέως.

6 Ταῦ-

Καὶ τὸ πνεῦμα λέγει φανε-
ρῶ, ὅτι εἰς τοὺς ὑπεροῖς
χρῶντες θέλουν δόπασαί τας ψυ-
χὰς τῶν πιστῶν, καὶ ὡς ὁ
χρῶντες πνεύματι πλάνοισι, καὶ
εἰς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἰς
τὰς διδασκαλίας τῶν δαμο-
νίων,

2 (Διδασκαλίαν ἀνδρώ-
πων) ψευδοδόγων με ὑποκρί-
σιν, ὡς ἔχουσι τῶν συνείδησιν
τῶν κεκαυτηριασμένων.

3 Ὅτι ἐμποδίζουσι τὰ
ὑποκρίσειν, καὶ (ὀρεῖται)
τὰ φυλάγειν τὸν πᾶν φαρισά,
τὰ ὅπτια ὁ Θεὸς τὰ ἐκατέρω καὶ
ἐμεταλαμβάνον με εὐχαρι-
στίας οἱ πιστοί, καὶ ἐκείνοι ὡς
γνωρίζουσι τῶν ἀληθειῶν.

4 Ὅτι καθεὶ κτίσμα Θεοῦ
εἶναι καλόν, καὶ εὖ δὲν εἶναι κατέ-
να ἐξεδουλωμένοι, ὅταν λαμ-
βάνωμεν με εὐχαριστίας.

5 Διαπὶ ἀχάρις τῷ λόγῳ
Θεοῦ καὶ ἐντευξέως.

6 Ἐτῶ-

6 Ταῦτα ὑποβιβάζουσιν οἱ
ἀδελφοί, καλὸς ἔσθ' ἀφ' ἡκο-
ντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τρεφομέ-
νῳ οἱ λόγοις τῆ πίστεως, καὶ
τῇ καλῇ διδασκαλίᾳ, ἣ πα-
ρηκολούθηται.

7 Τὰς ἡβηλικὰς καὶ γεραί-
ρους μύθους παραιτῶ· γυμνα-
ζεῖς δὲ ταυτὸν ὡς οὐ σέβειαι·

8 Ἡ δὲ σωματικὴ γυμνασία
ὡς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ
δὲ οὐ σέβειαι ὡς πάντα ὠφέλι-
μός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα
ζωῆς τῆς ἐν καὶ τῆ μελλούσης.

9 Πίσις ὁ λόγος καὶ πίστις
ἀποδοχῆς ἀξίος.

10 Εἰς ταῦτα ἡ καὶ κοπιώ-
μις καὶ οἰκιστοσύνη, ὅτι ἡλ-
πίκαμι ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι
σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μά-
λιστα πιστῶν.

11 Παράγγελε ταῦτα καὶ δι-
δάσκει.

12 Μηδέ τις σε τῇ νεότητι
καταφρονήσει, ἀλλὰ τύπος γί-
νηται πιστῶν ἐν λόγῳ, ὃν ἀνα-
στροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνύματι,
ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἔως ἔρχομαι ὡς ἐσθ' ὃ
τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλη-
σει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μη

6 Ἐτέροις συμβουλεύοντας
τὰς ἀδελφάς, θέλεις εἶδέν κα-
λὸς ἀφ' ἡκοῦντος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τρεφόμενον μέσα εἰς τὰς λό-
γους τῆ πίστεως, καὶ τῇ καλῇ δι-
δασκαλίᾳ, ὅπως ἀκολουθήσῃ.

7 Ἀμὴν τὰς μύθους τὰς με-
μιασμένους καὶ γεραίρους ἀφαι-
ρῶ· καὶ ἀσκησέτω ὁ λόγος σε εἰς
τὴν οὐ σέβειαι.

8 Διὰ τὴν ἡ σωματικὴν ἀσκη-
σιν εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμη·
ἀμὴν ἡ οὐ σέβειαι εἰς ὅλα εἶναι
ὠφέλιμη, ἐσπώντας γὰρ ἔχει τὴν
ταξίματι τῆ ζωῆς ἐκείτης, καὶ
τῆ μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ἐστὶν ὁ
λόγος, καὶ κατὰ λογὴν ἀποδο-
χῆς εἶναι ἀξίος.

10 Διὰ τὰ ταῦτα καὶ κο-
πιᾶσθαι καὶ οἰκιστοσύνην, ὅτι ἡλ-
πίκαμι εἰς τὸν Θεόν τὸν ζῶντα,
ὁ ὅποιος εἶναι σωτὴρ
ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα
τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελε ταῦτα καὶ δι-
δάσκει.

12 Καθενὸς ὡς μὲν κατα-
φρονῇ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ
γίνηται παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς
λόγον, εἰς τὴν σωτηρίαν, εἰς τὴν ἀγάπην,
εἰς τὴν πνεύματι, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν
καταργήσῃ.

13 Ἔως γὰρ ἔλθω καὶ ἀγνίσῃς εἰς
τὴν ἀναγνώσιν, εἰς τὴν παρα-
κλησιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

P p 6

14 Μὴ

14 Μὴ ἀμείλεις ἔσθι σὺ χε-
ερίματ'· ὁ ἐδόθη σοὶ Διὶ
θεσφητείας, μὴ ἐπιθέσῃς τῇ
χειρῶν ἔπεσσυτερίᾳ.

15 Ταῦτα μελέτω, ἐν τῷ-
το· ἵνα σὺ ἢ παροκλή
φανερὰ ἢ ἐν πᾶσιν.

16 Ἐπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς.
τὸτο ἦ παιῶν, καὶ σεαυτὸν σώ-
σεις καὶ τὰς ἀκούσας σε.

14 Μὴ ἀμείλεις τὸ χέρι-
σμα ὅπ' ἐστὶν εἰς ἑσένα, ὅπ' ἐ-
στὶν ἐδόθη Διὶ σεαυτῷ θεσφητε-
ίας, μὴ τὴν ἐπίθεσιν τῇ χειρῶν
ἔπεσσυτερίᾳ.

15 Ἐτάτω μελέτω, εἰς τῷ-
τα ἂς εἴσῃ, Διὶ γὰρ εἶναι ἢ
παροκλή σε φανερὰ εἰς ὅλους.

16 Περόχε εἰς τὴν λόγῃ σε
καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ
κατέρεθ' εἰς αὐτά. Διὰ τὴν κά-
μιναντας τὸτο, καὶ ἔσθι λόγῃ σε
θελῶς σώσῃ, καὶ ἐκείνας ὅπ' ἐστὶν
ἀκούσας.

Κεφ. ε'. 5.

Προσβυτέρω μὴ ἐπιπαλήξῃς,
ἀλλὰ παροκλή ὡς πατέ-
ρα· νεωτέρως, ὡς ἀδελφάς·

2 Προσβυτέρας, ὡς μητέ-
ρας· νεωτέρως, ὡς ἀδελφάς,
ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χή-
ρας.

4 Εἰδὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκ-
γονα ἔχει· μαρτυνέτωσαν
αὐτῶν τὸ ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν,
καὶ ἀμοιβὰς δόξαι δίδοναι ταῖς
αὐτῶν. τὸτο γάρ ἐστι καλὸν
καὶ δόξαι δοῦναι· ὡς Θεῷ.

5 Ἡ δ' ὄντως χήρα καὶ με-
μονωμένη ἡλπίσκει ἐπὶ τῷ Θεῷ,
καὶ παροκλή ταῖς δέησιν καὶ
ταῖς

Μὴν διδίδῃς τὴν μορφήν
τερον, ἀλλὰ νεφέου τιν
ὡσάν πατέρα, καὶ τὰς νεωτέρως
ὡσάν ἀδελφάς·

2 Ταῖς μορφῇσιν ὡσάν
μητέρας, ταῖς νεωτέρως ὡσάν
ἀδελφάς, μὴ κατὰ λογίᾳ κα-
ταστήσῃς.

3 Τίμα ταῖς χήραις, ἐκεί-
νας ὅπ' ἐστὶν ἀληθῶς χήραις.

4 Ἀνὰ καμμία χήρα ἔχῃ
τέκνα ἢ ἐκγονα, ὡς μαρτυνέτω
αὐτῶν (αὐτῶν) γὰρ ἀπειθεῖν
εὐσεβεῖν εἰς τὸ ἴδιον τῆς αὐτῶν
παι, καὶ γὰρ δίδωσιν ἀμοιβὰς εἰς
τὰς αὐτῶν. Διὰ τὸτο εἶ-
ναι καλὸν, καὶ δόξαι δοῦναι
αὐτῶν εἰς τὸ Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ με-
μονωμένη, ἐλπίσκει εἰς τὸ Θεόν,
καὶ παροκλή εἰς ταῖς δέησιν
καὶ

ταῖς πνευματικαῖς νυκτὶς καὶ
ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σωματικῶς, ζῶσι
πένθη.

7 Καὶ ταῦτα παράγχετε,
ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν.

8 Βί δέ τις τῶν ἰδίων καὶ
μάλιστα τῶν οἰκείων ἔσθλητος,
τὴν πίσιν ἤρηται, καὶ ἔσιν
ἀπίστους χεῖρας.

9 Χήρα καταλελειμμένη μὴ
ἐλατῶν ἐταρ ἐξήκοντα, γε-
νιᾷ ἐνὸς ἀνδρός γυνή.

10 Ἐν ἔργois καλοῖς μαρτυ-
ρεῖσθαι, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ
ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας
ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήχε-
σεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπη-
κολούθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας πα-
ραιτῶ· ὅταν ᾖ καὶ σπηνδιόσπ-
σι ἔχεις, γαμεῖν θέλωσιν.

12 Ἐχουσαι χεῖρας, ὅτι τὴν
πρόκλητον πίσιν ἠθέτησαν.

13 Ἀλλὰ καὶ δόγμα μω-
ναῖς πειρασθῆναι τὰς οἰκί-
ας· ἢ μόνον δὲ δόγμα, ἀλλὰ καὶ
φιλίας καὶ πειρασμοί, λαλῶ-
σαι ταῖς μηδεσύν.

καὶ εἰς ταῖς πνευματικαῖς, νύκτωρ
καὶ ἡμέρας.

6 Ἀλλὰ ἡ χήρα ὅπως μαρ-
τυροῦται, ζωνταὶν ἀποθνήσκει.

7 Καὶ παράγχετε ἐν ταῖς
ἀγαθῶν εἰς ἀκαταθήρηταις.

8 Καὶ εἰς καλὰς δὲν φαν-
τίζεσθαι ἰδίους, καὶ μάλιστα τὰς
οἰκίας τὰς, δὲν ἡγήται τὴν πίσιν,
καὶ εἰς χεῖρας τὰς ἀπὸ τῶν ἀπ-
σιν.

9 Ἐκείνη ἡ χήρα ἂν σωμα-
τικῶς εἰς τὴν πίσιν τῶν χη-
ρῶν, ἢ ὅπως δὲν εἰς ἀγαθώτε-
ραν δὲν ἐξήντα χρόνων, καὶ ἢ
ὅπως ἔχουν ἐνὸς μόνου γυναι-
κα,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρη-
μένη, εἰς ἐνέριψε παιδία, εἰς
ἐδέχθη ξένους, εἰς ἐνίψε ποδῶ-
ν ἀγίων, εἰς ἐβοήθησε θλιμ-
μένους, εἰς ἀκολούθησεν εἰς κα-
τὰ ἔργων καλόν.

11 Ἀλλὰ ταῖς χήραις ταῖς
νεωτέραις παραιτῶταις. Ἀλλὰ
ὅταν καὶ σπηνδιόσπιν ἐναντία
ἔχεις, θέλω ναὶ ὑπανδρεῖ-
σθαι.

12 Αἱ ὅπως ἔχουσι κατὰ-
κρίσιν, ὅτι ἐμαρτυρήσανται τὴν
πρόκλητον πίσιν.

13 Καὶ ἀκούει μαρτυροῦναι ναὶ
εἰς ἀκαταθήρηταις, καὶ πειρασ-
θῆναι ἀπὸ τῶν· καὶ ὅχι μόνον
ἀκαταθήρηταις, ἀλλὰ καὶ πολύ-
λογα καὶ πειρασμοί, λαλῶ-
σαι ἐκείναι ὅπως δὲν πείσθαι.

14 Βέλομαι ἐν νεώτεροις γα-
μῇν, τεκνογονεῖν, οἰκοδομεῖν,
τεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδο-
ναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας
χάρι.

15 Ἦδη γάρ πινες ἐξεστράπη-
σαν ὅπισθ' ὧς Σατανᾶ.

16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει
χήρας, ἐπιτρέψτω αὐταῖς, καὶ
μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
ταῖς ὁντως χήραις ἐπιτρέσῃ.

17 Οἱ καλῶς ὡρεσῶτες
πρεσβύτεροι διωλῆς τιμῆς ἀξι-
όσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες
ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λέγει ᾧ ἡ γραφή· Βῶν
ἀλοῶνται ἐ Φιμώσεως. Καὶ
Ἀξιό· ὁ ἐργάτης ὧς μισθὸν αὐ-
τῷ.

19 Κατὰ πρεσβύτεροις κα-
τηρέλαι μὴ παραδέχεσθαι, ἐκτὸς
εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύ-
ρων.

20 Τὸς ἀμαρτάνοντας, ἐν-
ώπιον πάντων ἐλεγχε, ἵνα καὶ
οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρημαὶ ὁνῶπιον
ὧς Θεῷ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ, καὶ τῷ ἐκλεκτῷ ἀγγέ-
λῳ, ἵνα ὡς φυλάξης χάρις

ἡ

14 Θέλω λοιπὸν ταῖς πλεόν
νεώτεροις νὰ ὑπανδρευεῖν, νὰ
κάμνουν παῖδια, νὰ οἰκοκυρε-
ν, νὰ μὴ διδῶσι εἰς τὸ ἀντικεί-
μενον καμίαν ἀφορμὴν λοιδο-
ρίας.

15 Διατὶ χερδὸν μερικοὶ ἐγύ-
ρισαν ὀπίσω ὧς Σατανᾶ.

16 Ἐὰν καμίας πιστὸς, ἢ
πιστὴ, ἔχη χήρας, ἄς ταῖς
βοηθῇ εἰς τὴν ἀναγκαῖαν ὀρεκ-
τῇ, καὶ ἄς μὴ βαρεῖσθῇ ἡ ἐκ-
κλησία, διὰ νὰ βοηθῇ ὀρεκτῇ
ταῖς ἀληθιναῖς χήραις.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὅπως ἔ-
ναι καλοὶ ὡρεστοί, ἄς ἔχωσι
διωλὴν τιμὴν, μάλιστα ἐκείνοι
ὅπως κοπιᾷζον εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς
τὴν διδασκαλίαν.

18 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· ὁ
βοῦδιον ὅπως ἀλωνίζει, νὰ μὴν τὸ
ἀποσπώσης. καὶ ἄξιόν ἐστιν ὁ
ἐργάτης τὴν πληρωμὴν τῆς.

19 Καὶ μὴ παραδέχεσθαι
κατηρέλαι ἐναντία ὧς πρεσβυ-
τέρους, ἔξω ἀνδρῶν ἐναι δύο ἢ
τρῆς μάρτυρες.

20 Ἐκείνους ὅπως ἀμαρτάν-
ουσιν, ὁμωρεστῇ εἰς ὅλους ἐλεγ-
χέτους, διὰ νὰ ἔχουν φόβον καὶ
οἱ ἄλλοι.

21 Ὁρκεῖω σε ὁμωρεστῇ εἰς
τὸ Θεόν, καὶ τὸ Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, καὶ τὸ ἐκλεκτὸν ἀγγέ-
λόν, νὰ ὡς φυλάξης ἐτῆτα
χάρις καμίαν ἐπιστήμησιν, νὰ
μὴ

παρακρίματ'· μηδὲν ποιῶν ἢ
πυσπλίσιν.

μὴν κάμης κανένα παῖγμα·
παρακλίνωντας εἰς κανένα μέ-
ρ'.

22 Χειρὰς ταχείας μηδεὶ ἐ-
πίπτεει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρ-
τίας ἀλλοτρίαις. σεαυτὸν ἀγνοῖ
τήρεα.

22 Τὰ χεῖρα εἰς κανένα
μὴν βάνης γλήηρα, μηδὲ μέ-
τερος εἰς ξέναις ἀμαρτίαις. Φύ-
λαγε τὸ λόγος σε καθαρόν.

23 Μηκέτι ὑδραπότει, ἀλλ'
οἶνον ὀλίγον χρεῶ· ἀλλὰ τὸ σόμα-
χόν σε, καὶ τὰς πυκναῖς σε ἀ-
δενείας.

23 Πλέον μὴν πίνης νερόν,
ἀλλὰ μετ'χειρίζε ὀλίγην κρα-
σὶ· ἀλλὰ τὸ σωμαχόν σε, καὶ ταῖς
πυκναῖς σε ἀδένειαις.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀ-
μαρτίαι παῖδες εἰσι, παῖ-
δες αἱ εἰς κρίσιν· ποῖ ἢ καὶ ἐπα-
κολυθῶσιν.

24 Αἱ ἀμαρτίαις μαρτυρῶν
ἀνθρώπων εἶναι φανεραῖς, ἔ-
ως φθάνουσιν εἰς τὴν κρίσιν πα-
πτερά, ἀμὴ εἰς καπταῖς αἱ ἀ-
μαρτίαις ἀκολυθῶσιν ὑστερά.

25 Ὡσαύτως καὶ ἡ καλὰ
ἔργα παῖδες εἰσι· καὶ τὰ ἀλ-
λως ἔχοντα, κρυφθῆναι ἐδύα-
ται.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ἡ
καλὰ ἔργα εἶναι φανερά, καὶ
ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι ἀλλως λογῆς,
δὲν ἡμπορεῖν νὰ κρυφθῶν.

Κεφ. 5. 6.

Οἱ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δεσ-
λοῖ, τὰς ἰδίαις δεσπόταις
πάσης πωλῆς ἀξίαις ἡγεῖσθαι
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
διδασκαλία βλασφημηται.

Οἱ δεσλοῖ εἶναι ἀπακάτω
εἰς τὸ ζυγὸν τῶν δεσπότην,
ὡς λογίζων πῶς εἶναι ἀξιοὶ οἱ
αὐθενταῖς τὰς κάθε λογῆς π-
μῆς· ἀλλὰ νὰ μὴ βλασφημῇ
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἢ ἡ διδασκα-
λία.

2 Οἱ ἢ πιστὸς ἔχοντες δεσπό-
τας, μὴ καταφρονεῖτωσαν,
ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλ-
λον δαδύετωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰ-
σι καὶ ἀγαπητοί, οἱ τὸ εὐεργε-
σίας ἀνπλαττομένοι. Ταύ-
τα διδάσκε, καὶ παρακάλει.

2 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχεν πι-
στὸς αὐθενταῖς, μὴ τὰς κα-
ταφρονῶσιν, ἀλλὰ εἶναι ἀδελ-
φοί, ἀλλὰ περισσότερον ὡς δε-
λευστοί, ὅτι εἶναι πιστοὶ ἔ ἀγα-
πητοί, οἱ ὅποιοι ἀπολαμβά-
νουν τὴν εὐεργεσίαν. ἐπεὶ ταύ-
τα διδάσκε ἔ νουθετοῦ.

3 Εἰ

3 Εἰ

3 Εἴ πες ἐπερδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ ὡσεύρχεται ὑγιαίνει λόγῳ τοῖς ἑ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετύφω, μηδὲν ἐπιστήμῃ, ἀλλὰ νοσῶν ὡς ζητήσεις καὶ λογαμαχίας· ἐξ ὧν γίνε) φθόνῳ, ἔρις, βλασφημίας, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 Παραδιατεθεί) διεφθαρμένων ἀνθρώπων τ' νῦν, καὶ ἀπεστερημένων τ' ἀληθείας, νομιζόντων περισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασθ δὲ τ' τοιῶτων.

6 Ἐπὶ τῷ περισμῷ μέγας ἡ εὐσέβεια μὲν αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν ἔρεισιν ἐγκαλῶν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι εὐδὲ ἐξευγκεῖν πὶ δυνάμεθι.

8 Ἐχοντες τῷ ἀγαθοφῶς καὶ σκεπασματι, τοτοῖς δόκα-
δοκούμεθα.

9 Οἱ τῷ βελόμῳ πῶς τῶν, ἐμπύπτειν εἰς πῆραςμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεραῖς, αἰτίες βυθίζουσι τὰς ἀνθρώπους εἰς ὀλεσθῆν καὶ ἀπώλειαν.

3 Ἐὰν κανένας διδάσκει ἄλλα, ἢ δὲν ἐρχε) εἰς τὰ λόγια τὰ ὑμῶν, ὅτ' εἶναι ἀπὸ τ' Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν εὐσεβῆ,

4 Ἐκείνῳ κενοδοξῶ, μηδὲν γνωρίζοντα, ἀλλὰ ἀδινῶντα εἰς τ' νῦν τε, εἰς ζητήματα ἢ λογαμαχίας, διὰ τὰ ὅποια γίνε) φθόνῳ, φιλονεικία, βλασφημίας, ὑπόληψαις κακαῖς,

5 Γυμνάσματι κακὰ ἀνθρώπων ὅτ' ἔχεις τ' νῦν τὰς διεφθαρμένους, ἢ ὅτ' εἶναι τε-ρημένοι τ' ἀληθείας, ὅτ' λογαρίζουσι νὰ εἶναι ἡ εὐσέβεια ὡσεύσθῃ· ἀναχώρει δὲ τὰς τοιῶτας.

6 Καὶ βέβαια μεγάλη ὡσεύσθῃ εἶναι ἡ εὐσέβεια, με καρδίᾳ δόχαλεστημένη εἰς τὸ δόκετά.

7 Διαπὶ κανένα πᾶνμα δὲν ἐφέραμεν εἰς τὸν κόσμον, ἢ φανερόν εἶναι ὅτι εὐδὲ διώμε-
στε νὰ εὐχάλαμεν ἡπότες.

8 Καὶ ὅταν ἔχωμεν φανερὴ καὶ σκεπασματα, ὡς εἰμεθεν δόκετο εἰς ἐτῶς.

9 Ἀμὴ ἐμῶν ὅτ' ἡλέκον νὰ πῶτε, πῶς τῶν μέσῳ εἰς πῆραςμὸν ἢ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνῶνται καὶ βλαβεραῖς, ἡ ὅποιας βυθίζουσι τὰς ἀνθρώπους εἰς χαλασμον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα ἢ πάντων ἢ κακῶν ἐστὶ ἡ φιλαργυρία· ἧς ἕνεκ οὐρεθήμενοι ἀπεπληθήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἐωυτοὺς πωλείουσιν ὀδυνοῖς πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε Θεῷ, ταῦτα φεῦγε· δίκαιε δὲ δικαιοσύνην, οὐσεβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζετ' καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπὶ λαοῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον Θεοῦ Θεῷ ζωοποιῶντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίᾳ Πιλάτῃ τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Τηρήσά σε τὴν ἐντολήν ἀπαλιν, ἀνεπίληπτον, μέλει τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἦν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος διδάσκης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ κύριος τῶν κυριουσάντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανάσιον, φῶς οἰκῶν ἀπαύστῳ, ὃν

10 Διαπρίζα ὅλων τὴν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, τὴν ὅποιον κάποιος ἐστίντας καὶ τὴν οὐρεχθῶσιν, ἐπληθήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἐνέφωσεν τὴν λόγους εἰς πολλὰς πόνους.

11 Ἀμὴν ἐσύ, ὦ ἄνθρωπε Θεῷ, φεῦγε ἐτῆρα καὶ σεβάζε δικαιοσύνην, οὐσεβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζετ' καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, σφικτοκρήτησε τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὅποιον ἐκαλέσθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὁμωρῶς εἰς πολλὰς μαρτυρίας.

13 Παραγγέλλω σε ὁμωρῶς εἰς τὸ Θεόν, ὅστις ζωοποιεῖ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅστις ἐμαρτύρησεν ὁμωρῶς εἰς τὸ Πόλιον Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 Νὰ φυλάξης ἐκ τῆς τὴν ἐντολὴν ὄντας ἀμόλυντον, ἀκατηγόρητον, ἕως τὴν ἐπιφανείαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὅποιαν εἰς τὰς διωρισμένους καιροὺς γένηται τὴν δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος διδάσκης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ κύριος τῶν κυριουσάντων,

16 Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει μόνος ἀθανάσιον, καὶ κατοικῶν φῶς ἀπαύστῳ, τὸ ὅποιον καίνεας ἀπὸ

ὃν εἶδεν ἐδείς ἀνθρώπων, ἔδὲ
 ἰδεῖν δι' αὐτῆς· ἥ τιμὴ καὶ κρά-
 τος αἰώνιον. ἀμήν.

ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου δὲν τ' εἶδεν,
 ἐξ ἧς διώκεται καὶ τ' εἶδεν· εἰς τ'
 ὅποιον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος
 παντοφάν, ἀμήν.

17 Τοῖς πλεῖστοις ἐν τῇ νῦν
 αἰῶνι, παρέχεται μὴ ὑψηλο-
 φροεῖν, μηδὲ ὑλπικέναι ἐπὶ
 πλεῖστε ἀδελότητι, ἀλλ' ἐν τῇ
 Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι
 ἡμῖν πλεῖστος πᾶν εἰς δό-
 λωσιν.

17 Παράγειται τῆς πλεῖ-
 στος εἰς τῆς τῆς αἰῶνα καὶ μὴ
 ὑψηλοφροεῖν, μηδὲ καὶ ἐλπί-
 ζεται εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τῆς
 πλεῖστε, ἀλλὰ εἰς τὸ Θεὸν τὸ
 ζῶντα, ὅπως μᾶς διδῇ πλεῖστος
 ὅλα εἰς δόλωσιν.

18 Ἀγαθουργεῖν, πλεῖστος
 ἐν ἐργαῖς καλοῖς, εὐμεθεύουσ
 εἶναι, κοινωνικῶς.

18 Να κάμνεσιν ἀγαθὰ ἔρ-
 γα, καὶ πλεῖστος εἰς ἐργα κα-
 λὰ, καὶ εἶναι μεταδοτικοί, κοι-
 νωνητικοί.

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἐαυ-
 τοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλ-
 λον, ἵνα ἐπιλάβωνται τὸ αἰώνιον
 ζῶς.

19 Να θησαυρίζουσιν εἰς τὸ
 λόγος τῆς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ
 μέλλον, διὰ καὶ πιάσιν τὴν αἰ-
 ώνιον ζωὴν.

20 Ὁ Τιμόθεε, τὴν πα-
 ρακαθήκη φύλαξον, ὥστε
 πᾶσι τοῖς βεβήλας κενοφώνι-
 ας, καὶ ἀντιφύσεις τὸ ψεύδων
 με γνώσεως.

20 Ὁ Τιμόθεε, τὴν πα-
 ρακαθήκη ἐν τῇ φύλαξ, ἐν
 διὰ διωχνοντας τοῖς σιχαμέ-
 ναις ματαιολογίαις, ἐν τοῖς φι-
 λονεκίαις τὸ ψεύτικης γνώσεως.

21 Ἦν ἱκανὸς ἐπαγγελόμε-
 νοι, ὡς τὴν πίσιν ἡσύχησαν.
 Ἡ χάρις μετ' ὅς. Ἀμήν.

21 Τὴν ἐποίησαν (γνώσιν) ἡ-
 νὲς λήγοντες καὶ τὴν ἔχον, δό-
 τυχαν δὲ τὴν πίσιν. ἡ χάρις
 μετ' ὅς. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον πρὸς τὴν
 ἐργαζομένην ἀπὸ Λαοδικείας, ἥ τις
 ἐστὶ μητροπόλις Φρυγίας τῆς Πα-
 κλαπωνῆς.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον πρὸς τὴν
 ἐργαζομένην ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν, ἥ
 ὅποια εἶναι ἡ μητροπόλις Φρυ-
 γίας τῆς Πακλαπωνῆς.